

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/6/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8418010964
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8418010964.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a JUDr. Moniky Halkociovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 06.02.2020, v trestnej veci proti obžalovanému L. U., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/17/2018 zo dňa 27.06.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného L. U..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal okresný súd obžalovaného L. U. vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 2.6.2018 okolo 21.50 hod., potom čo požil alkoholické nápoje, ktoré zvýšili hladinu alkoholu v jeho dychu na najmenej 0,18 mg/l vydychovaného vzduchu (0,38 promile), čo bolo zistené analyzátorom dychu typu AlcoQuant 6020 plus, výrobné číslo A409765, aj napriek tomu, že nie je držiteľom vodičského preukazu, v Spišskej Belej, po ceste č. I/66 na ulici SNP, okr. Kežmarok, viedol osobné motorové vozidlo továrenskej značky ŠKODA FABIA, evidenčné číslo M. XXX V., pričom uvedené vykonal aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 6T/100/2014 zo dňa 15.12.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 31.12.2014 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/28/2014 zo dňa 10.11.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.11.2015, mu bol za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. b) Tr. zákona a iné uložený okrem iného aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 48 mesiacov, ktorého výkon sa začal počítať odo dňa právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6T/100/2014.

Za to mu súd podľa § 348 od. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona súd zaradil obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zákona uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 8 rokov. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zároveň zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 9T/11/2017 zo dňa 20.09.2018, právoplatný dňa 24.01.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3To/53/2018 zo dňa 24.01.2019, právoplatný dňa 24.01.2019, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so zaradením na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 6 rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce a vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal obžalovaný písomné odôvodnené odvolanie a súčasne aj prostredníctvom ustanoveného obhajcu.

V písomných dôvodoch svojho odvolania po rekapitulácii výroku odvolaním napadnutého rozsudku o treste má obžalovaný za to, že trest 10 mesiacov a trest 8 rokov zákazu činnosti je z jeho pohľadu neprimerane vysoký a preto podal odvolanie.

Z písomných dôvodov odvolania podaných prostredníctvom ustanoveného obhajcu po rekapitulácii výroku odvolaním napadnutého rozsudku o treste uviedol, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/11/2017 zo dňa 20.09.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3To/53/2018 zo dňa 24.01.2019, považuje za dostatočný na ochranu spoločnosti a na jeho nápravu. Súčasne považuje uložený trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel po dobu 8 rokov za neprimerane prísny, aj vzhľadom na to, že rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6T/100/2014 zo dňa 15.12.2014, ktorým mu bol uložený, okrem iného aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel po dobu 48 mesiacov, ktorého výkon sa začal počítať odo dňa jeho právoplatnosti a ktorého výkon ku dnešnému dňu ešte nevykonal (neuplynul). Z toho dôvodu má za to, že uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov spojený s jeho výkonom v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a súčasne uložený trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 8 rokov, považuje za neprimerane prísny a preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám vo veci rozsudkom rozhodol podľa § 44 Tr. zákona o upustení od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zákona, nakoľko trest uložený skorším rozsudkom je dostatočný na ochranu spoločnosti a na jeho nápravu ako páchatela.

Na základe včas podaného odvolania oprávnenou osobou postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupov konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Vzhľadom na to, že krajský súd v prejednávanej veci nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku (obžalovaný urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, pričom súd prvého stupňa jeho vyhlásenie o vine riadne prijal a odvolanie bolo podané len čo do výroku o treste), preskúmal len napadnutý výrok rozsudku, teda výrok o treste a po takomto preskúmaní dospel k nasledovnému záveru.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu.

Dokazovanie v tomto smere tak, ako ho vykonal okresný súd, bolo vykonané v potrebnom rozsahu a vytvorilo spoľahlivý podklad pre rozhodnutie o druhu a výmere trestu v posudzovanom prípade. Okresný súd tiež správne ustálil existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (§ 36, § 37 Tr. zákona), v nadväznosti na to tiež v súlade so zákonom (§ 38 ods. 2 Tr. zákona) u obžalovaného určil trestnú sadzbu, v rámci ktorej potom určil druh a výmeru trestu v zmysle základných hľadísk a kritérií (§ 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona) pre naplnení účelu trestu zohľadňujúc pritom aj pravidlo upravené ustanovením (§ 34 ods. 3 Tr. zákona), že trest má postihovať len páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby .

Zohľadňujúc preto doposiaľ uvedené, v súhrne krajský súd konštatuje, že tak uložený druh a výmera trestu v posudzovanom prípade u obžalovaného, ako aj určený spôsob výkonu uloženého trestu odňatia slobody, je podľa názoru krajského súdu trestom zákonným, ktorý zodpovedá plne zásadám pre ukládanie trestov a odráža závažnosť protiprávneho konania obžalovaného, okolností, za ktorých sa skutku dopustil, ako aj samotnú osobu obžalovaného, a to včítane trestu zákazu činnosti.

V reakcii na odvolacie námietky obžalovaného potom krajský súd len v stručnosti považuje za potrebné opätovne z obsahu vykonaného dokazovania, sumarizujúc podstatné skutočnosti, poukázať na nasledovné.

Z odpisu registra trestov vyplýva tak, ako to správne ustálil aj okresný súd, že obžalovaný ma dvanásť záznamov. Je pravdou, že v prípade prvých dvoch odsúdení sa na obžalovaného hľadí ako na páchatela, ktorý akoby nebol odsúdený, platí fikcia neodsúdenia, čo však z hľadiska hodnotenia osoby obžalovaného nemá vplyv na skutočnosť, že sa tejto trestnej činnosti dopustil.

V nasledujúcich prípadoch bol obžalovanému už ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody, a to rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/60/2009 z 25.02.2010, trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 0T/16/2013 zo dňa 09.03.2013 a napokon v máji aj rozsudkom totožného súdu sp. zn. 7T/28/2014 zo dňa 10.11.2015, a to aj za použitia v rámci týchto rozhodnutí vo výroku o treste ustanovení § 42 a § 44 Tr. zákona, a teda pri ukladaní súhrnného trestu, respektíve upustenia od ukladania súhrnného trestu.

Súčasne z odpisu registra v spojení s hodnotením aj evidenčnej karty vodiča obžalovaného je zistiteľné, že už v roku 2008 bol obžalovaný dvakrát postihnutý v rámci priestupkového konania preto, že riadil motorové vozidlo bez riadneho oprávnenia a súčasne motorové vozidlo je nespôsobilé na prevádzku v cestnej premávke. Taktiež platí že dňa 10.01.2014 riadil motorové vozidlo opäť bez oprávnenia na jeho riadenie a opäť vozidlo, ktoré nebolo spôsobilé na prevádzku v cestnej premávke, ale súčasne za požitia alkoholických nápojov, za čo bol postihnutý v rámci priestupkového konania rozhodnutím pod ORPZ-KK-OPDP6-30/2014-P zo dňa 19.02.2014 a bola mu uložená sankcia vo forme pokuty 800,- eur a súčasne aj zákaz činnosti riadiť motorové vozidlá po dobu 4 rokov (do 31.12.2018). Aj napriek tomu obžalovaný opäť dňa 02.09.2014 riadil motorové vozidlo, jednak pod vplyvom alkoholických nápojov, spôsobil pri riadení tohto motorového vozidla škodu a súčasne tým aj maril výkon úradného rozhodnutia, preto naplnil skutkovú podstatu marenia úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona a ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. b) Tr. zákona, za čo bol rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6T/100/2014 zo dňa 15.02.2014 uznaný vinným a bol mu okrem iného uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 4 roky (tento trest bol následne vrátane trestu odňatia slobody vo výmere 1 roka a 4 mesiacov zrušený podľa § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/28/2014 zo dňa 10.11.2015).

Uvedené len dopĺňa fakt, že obžalovaného od ďalšieho protiprávneho konania neodradila ani skutočnosť, že v tom čase vykonal trest ku dňu 15.02.2016 a aj napriek tomu dňa 27.12.2016 opäť riadil motorové vozidlo bez toho, aby bol držiteľom vodičského preukazu, dokonca pri jeho riadení spôsobil škodu a preto bol aj rozsudkom Okresnému súdu Kežmarok sp. zn. 9T/11/2017 zo dňa 20.09.2018 aj uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, za čo mu súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a súčasne aj trest zákazu činnosti riadiť všetky druhy motorových vozidiel po dobu 6 rokov.

Za danej situácie potom správne okresný súd zistil, pokiaľ sa v posudzovanom prípade obžalovaný dopustil opäť totožného protiprávneho konania dňa 02.06.2018, keď jednak riadil motorové vozidlo bez vodičského oprávnenia, ale súčasne aj pod vplyvom alkoholických nápojov v rozmedzí 0,38 promile alkoholu v krvi, že v danom prípade teda existuje viacčinný súbeh medzi týmto konaním v posudzovanom prípade a konaním už hodnoteným rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/11/2017 zo dňa 20.09.2018, a teda, že boli splnené podmienky pre ukladanie súhrnného trestu podľa pravidiel uvedených v ustanovení § 41 ods. 1 v spojení s § 42 ods. 1 Tr. zákona.

Faktom je tiež skutočnosť, že obžalovaný bol v roku 2014 a v roku 2017 taktiež postihnutý v rámci priestupkového konania pre naplnenie skutkovej podstaty priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, respektíve verejného poriadku.

V kontexte doposiaľ uvedeného má krajský súd preto za to, že v osobe obžalovaného teda ide o špeciálneho recidivistu, ktorý sa opakovane dopúšťa totožného protiprávneho konania, čo naznačuje, že má ľahostajný prístup k dodržiavaniu všeobecne záväzných pravidiel a všeobecne akceptovateľných pravidiel správania sa, je neschopný poučiť sa z doposiaľ uložených trestov, a to aj spojených priamo s odňatím slobody.

Za danej situácie potom krajský súd má za to, že okresný súd po zohľadnení všetkých hľadísk a kritérií rozhodných pre ukladanie trestu upravených v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona, určil správny

druh trestu ako trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov a súčasne aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel vo výmere 8 rokov, kde pri treste odňatia slobody spojeným s jeho výkonom ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, keďže v už posledných desiatich rokoch obžalovaný bol vo výkone trestu odňatia slobody), podľa krajského súdu, a to v oboch prípadoch uložených trestov, sú tieto tresty trestami zákonnými, ktoré zodpovedajú plne zásadám ukladania trestov a odrážajú závažnosť protiprávneho konania obžalovaného, ako aj jeho osobu a preto tieto tresty sú primeranými a zodpovedajúcimi naplneniu individuálnej, ako aj generálnej prevencie pre dosiahnutie účelu trestu.

Pri takto uloženom treste krajský súd konštatuje, že budú zohľadnené aj kritériá uvedené v ustanovení § 43 Tr. zákona tak, aby trest zákazu činnosti nebol ukladaný nad maximálnu hornú hranicu trestnej sadzby, ktorá je 10 rokov, keďže z pôvodne uloženého trestu zákazu činnosti ešte v trestnej veci Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6T/100/2014 obžalovaný vykonal trest vo výmere 3 rokov a 3 mesiacov. Preto ukladaný trest zákazu činnosti v posudzovanom prípade vo výmere 8 rokov s doposiaľ nevykonanou časťou trestu 9 mesiacov, spolu teda túto hranicu neprekračuje.

Na záver nad rámec uvedeného krajský súd len konštatuje, že v danom prípade neboli splnené podmienky pri ukladaní trestu podľa § 61 ods. 3 Tr. zákona, kedy je povinnosťou súdu ukladať trest zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby, keďže v danom prípade súd neodsudzoval páchatela opätovne za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289, respektíve za trestný čin usmrtienia podľa § 149 ods. 4 alebo 5 Tr. zákona, čo je podmienkou pre aplikáciu tohto ustanovenia. Uvedené pochybenie však z hľadiska postavenia obžalovaného nemalo vplyv na určenie druhu a výmery trestu, keďže aj bez použitia tohto ustanovenia, ako už krajský súd konštatoval, bolo dôvodné vzhľadom na osobu obžalovaného ako špeciálneho recidivistu, ukladať trestu zákazu činnosti v takejto výmere 8 rokov.

Vzhľadom na to, že okresný súd správne vykonal dokazovanie aj vo vzťahu ku výroku pre ukladať súhrnného trestu, bolo jeho povinnosťou potom následne postupom podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona výrok o treste v predchádzajúcom rozhodnutí zrušiť, kde okresný súd si túto zákonnú povinnosť aj riadne splnil.

Z toho dôvodu krajský súd nezistil pochybenie v takom rozsahu, aby bolo potrebné toto rozhodnutie naprávať v prospech obžalovaného a keďže považoval odvolanie obžalovaného za nedôvodné, postupom podľa § 319 Tr. poriadku ako také zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je príпустný.